Datum: 13.02.2014
Medij: Večernje novosti
Rubrika: Novi Sad
Autori: N. SUBOTIĆ
Teme: Vojska Srbije
Naslov: Hladna voda nije problem

Napomena:
Površina: 350
Tiraž: 165227

Strana: 29

РЕПОРТЕР „НОВОСТИ“ НА ДУНАВУ, СА РОНИОЦИМА РЕЧНЕ ФЛОТИЛЕ ТОКОМ ЗИМСКОГ РОЊЕЊА

ХЛАДНА ВОДА НИЈЕ ПРОБЛЕМ

Провера корита брода успешно извршена. Сви рониоци са опремом вредном 1.500 евра

НАРЕЂЕЊЕ је јасно - проверити стање корита брода Речне флотиле Војске Србије, пре извлачења брода на суво и ремонтовања. Температура воде је око три степена, али то рониоцима 93. ронилачке чете, коју предводи мајор Митар Миловић, не представља проблем. Ронили су, кажу, и по далеко хладнијем времену, чак и под ледом...

ОЗБИЉНА ПРИПРЕМА

ПРИПАДНИЦИ 93. ронилачке чете, поносан је Миловић, за покрет, односно, за кретање на задатак, спремни су за пола сата. - Роњење је озбиљна активност - каже Миловић. - Ствари се никад не препуштају случају, јер ронилац, чак и кад креће на рутински и наоко безазлен задатак, није сигуран шта га чека испод воде.

ИЗРАЊАЊЕ Задатак успешно извршен

ПРОВЕРА Ништа се не препушта случају

Овај пут им, међутим, док се припремају за роњење и обављају задатак, друштво праве и репортери „Новости“. Истина, само над водом.

- Сваки задатак ронилаца почиње у компресорској станици, из које се узимају боце са компримованим ваздухом - објашњава поручник Горан Рилак, командир вода за обуку и обезбеђење роњења, док старији водник Далибор Анђелковић и десетар Небојша Митровић узимају ронилачке боце. - Имамо на располагању два компресора, којима пунимо боце, али и обезбеђујемо ваздух за рад баро коморе. Сваку боцу, приликом преузимања, проверава сам ронилац, као што сваки падобранац проверава свој падобран.

Крећемо према рукавцу Дунава у касарну „Александар Берић“, матичној бази Флотиле у Новом Саду. Ту је и речни док чије моћне дизалице могу да из воде издигну готово сваки брод. Рониоци не губе време. После провере опреме зарањају у Дунав и почињу са контролом брода.

- Рониоци ће прво проверити корито брода, пре уласка у док, а затим, и да ли је брод добро „легао“ на поткладе, дрвене подметаче, на које се брод ослања док је на сувом - прича заставник Ненад Блануша, командант речног дока. - Тек кад утврде да је све легло, активирамо дизалицу која подиже 120 тона, на висину од 2,8 метара. Кад је брод ван воде, посао ронилаца је завршен.

Овај рутински посао за рониоце одвија се без проблема, а мајор Миловић објашњава како рониоци користе сува одела, у којима могу да роне кад температура воде није нижа од једног степена, а да комплетна опрема коју носе кошта око 1.500 евра. Помиње и да је видљивост Дунава никаква, тако да се све проверава додиром.

- Сва ова опрема ништа не вреди без добро обученог рониоца - каже Миловић. - Основни курс траје два и по месеца, али, ронилац је адекватно обучен за тешко роњење у мутним рекама тек после три године. Наравно, то подразумева да се у зимским месецима рони три пута седмично, а лети свакодневно.

Задатак је успешно извршен. Придружују нам се и рониоци. Данашње роњење описују као уобичајено, без већих изазова, мада роњење у реци пореде са тешким физичким послом. На мору је - уживање. ■

Н. СУБОТИЋ
Фото Д. ДОЗЕТ

ПРАВИ ИЗАЗОВИ

РОНИОЦИ, како прича мајор Миловић, добро памте тешке задатке које су последњих година обављали. Међу њима је извлачење транспортера из Саве, авиона „Орао“ из Гружанског језера, али један задатак се искристалисао као најтежи.
- Сви добро памтимо пад аутобуса у Тису, са Жабаљског моста - каже Миловић. - Био је на 17 метара дубине, а струја је била баш јака. Наравно, задатак је, иако је био баш тежак, извршен.